

Kratkočasnice.

1. Francek in oče sta sedla na voz. Francek, rado-veden kakor vedno, vpraša očeta: „Ali pa vedó konji, kam naju bodo peljali?“ Oče se mu nasmehnejo in dobrovoljno odvrnejo: „Nikar naj te to ne skrbi, moj Francek; za to bom že jaz skrbel, da naju bodo prav pripeljali.“

Al. Andrejev.

2. Peter: „Ali si že slišal, da ga je moj hlapec s sekuro trikrat po glavi udaril ter mu jo popolnoma razbil?“

Janez: „Bo pa zaprt!“

Peter: „Kaj še, saj je bil le žebelj.“

A. Bidov.

3. Nada tolaži. Nekdo je bil zgubil osla na pašniku. Žvižgaje ga je iskal. Ljudje mu rekó: „Komur je osel ušel, po navadi joka, ne pa žvižga.“ Veseli iskalec se odreže: „Še mi je ostalo nekaj nade, da ga najdem za onim-le hribcem. Če ga ne najdem, bom pa tam plakal.“

Ź. Kovec.

Zastavice.

1.

Če bereš naprej me,
Povem ti gozdnega ptiča;
Če bereš nazaj me,
Pa tečno jed kmetiča.

B. S.

2.

Ima noge, pa vendar ne gre,
Tudi sedale, pa ne sedi;
Pri mizi stoji, pa ne vživa jedi,
Ampak le trudnemu rad ugodí.

Ź. Z.

3.

Kot prijatelj najbolj zvesti
S taboj v luči žarki hodi
V sobi znotraj in na cesti,
Ali že kjerkoli bodi.

V letnem času se te usmili,
Brani hude te vročine —
A pusti te na cedili,
Koj ko svitla luč izgine.

Lucijan.

(Odgonetke in imena rešilcev v prib. listu.)